

Praha 20. září 2008

Ahoj Juanito ;-)!

Tady je naprosto ohavně, že se ani mně nechce nikam ven - a to je co říct.

Včerejšek jsem strávil nákupem nového PC a jeho instalací, teď už si jen tak hraju s Windows Vista, což jsou pěkné omalovánky. A počítač je docela dělo... ten, co jsem měl dosud (a mám ho dál, jen ho budu teď víc šetřit), se už moc neuměl poprat s fotkami z nového Nikona, protože ty jsou tak obrovské, že mu nějaké větší úpravy hrozně dlouho trvaly a mě to štválo, jak pořád čekám (jako bych někam spěchal, jenže to už nějakou dobu vůbec nedělám). Hloupej důvod - a možná záminka - jak si pořídit novou hračku, že jo :-): Takže Tě zdravím z nového stroje a mám příjemný pocit, že jsem technologicky zase jednou hrozně "in" (jako by na tom záleželo, že jo)...

Jak tam vlastně bydlíš, s kým, co tam děláš (předpokládám, že něco studuješ, ale nevím ani co, ani jak a proč...)? Teď, jak jsem si četl Tvůj mail, jsem zjistil, že si píšeme o docela podstatných věcech (co může být podstatnějšího a důležitějšího, než jak se člověk cítí a na co myslí?), ale ta "přízemní realita" mě zajímá vlastně taky. Co děláš, když máš volno? Jak dlouho tam budeš - jen do toho prosince, nebo pak i dál? Představuju si Tě tam jako mírně ztracenou... (ovšem to nemusí být vůbec pravda). A taky mám trochu dojem, že ten Tvůj odjezd byl tak trochu útěk, ale to je nedostatkem informací na jedné straně a přemírou fantazírování na straně druhé.

Teď je takový divný čas - nikde nikdo (ale víš, jak to se mnou je - já nikoho nesháním, protože mám dojem, že všichni dělají něco "hrozně důležitého", tak abych je náhodou nerušil) a nikde nic (možná se ovšem špatně dívám). Už jsem dlouho nikoho nepotkal, tedy někoho, koho bych potkal "schválně" a kdo by chtěl potkat mě. Ta knížka od Hakla, na kterou ses ptala, na internetu asi není - je dost nová, takže ji asi nikdo na síť ještě nedal; ostatně ani nevím, jestli se dají někde opatřit knihy - to spíš tak filmy a další věci, které nevyžadují tolik aktivity jako čtení (o myšlení nemluvě; a i mezi filmy jsou výjimky). Mimochodem - teď jsem taky začal číst další "podivnost": "Počkej na mě, Valentýne" od Tobiáše Jirouse; věc neméně zajímavá, i když ve srovnání s "Letem čarodějnice" mnohem lehčí a "bezpečnější" v tom smyslu, že text čtenáře nestravuje svou silou, spíš ho "jen" (!) zajímá.

Měj se zatím dobře a hezky a spokojeně, jestli to tam u těch Španělů jde. V životě by mě nenapadlo, že někomu může vadit, jestli někdo je nebo není pokřtěný - je to jedna z věcí, na kterou jsem se snad nikdy nikoho nezeptal, protože mě to jednoduše vůbec nepřišlo na mysl...

Ahoj a zas napiš,
M#